

νον, ἀλλ' ἐξεβλήθη τὸ δεύτερον τῷ 1490 (sic). Ἐν τέλει σελ. 100 λέγει. „Ἄγνωστον ἐὰν ὁ σοφὸς Νήφων ἐγκατέλιπεν ἐκτὸς τῆς φήμης καὶ ἄλλα μνημεῖα τῆς παιδείας αὐτοῦ“. Ἡ φήμη λοιπὸν εἶνε ἐν τῶν μνημείων τῆς παιδείας τοῦ Νήφωνος, δηλαδὴ εἶνε σύγγραμμα τοῦ Νήφωνος· τοῦτο τοῦλάχιστον εἰκάζεται ἐκ τῶν γραφομένων. Ἀλλ' ἂν ἡ μὲν φήμη δὲν εἶνε σύγγραμμα, εἶνε δὲ „Ἄγνωστον ἐὰν ὁ σοφὸς Νήφων ἐγκατέλιπεν ἄλλα μνημεῖα τῆς παιδείας αὐτοῦ“, διατὶ ἐγράφη το συναξάριον τοῦ Νήφωνος ἐν βιβλίῳ φιλολογικῷ; Καὶ ἐν σελ. 105. 106 καὶ 108 βιογραφοῦνται οἱ μὴδὲν συγγράψαντες Νικόλαος Ἀκτιακός, Ἀντώνιος Δαμυλᾶς, ὃς ἦν ἀπλοῦς ἀντιγραφεύς, Λουκάς Σπαντωνῆς, Ἰωσήφ Θεσσαλονικεὺς, καὶ Θεόδωρος Καρυστηνός. Καὶ ὁ ἐν σελ. 111 ἀναφερόμενος Ἰωάννης Ῥῶσος ἦτον ἀπλῶς ἀντιγραφεύς. Τούτου ἕνεκα δὲν πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται ἐν τῇ Γραμματολογίᾳ αὐτοὶ τε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοιοῦτοι ἐν τῇ τοῦ Σάθα Φιλολογίᾳ ὑπάρχοντες.

σελ. 107. Ὁ Πατριάρχης Δοσίθεος οὐχὶ ἔν, ἀλλὰ τρία συγγράμματα ἐξέδωκε τοῦ Ἀγαλλιανοῦ, ἐν ἐν τῷ τόμῳ τῆς Καταλλαγῆς, ἕτερον ἐν τῷ τόμῳ τῆς Ἀγάπης καὶ τρίτον ἐν τῷ τόμῳ τῆς Χαράς. Πρὸς τούτοις ἀπόκεινται ἐν χειρογράφῳ τῆς Βοδλεϊανῆς βιβλιοθήκης ὑπ' ἀριθ. 49 τὰ ἐξῆς συγγράμματα τοῦ Ἀγαλλιανοῦ, μὴ μνημονευόμενα παρὰ τοῦ Σάθα. 1) Λόγος πρῶτος περὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἢ περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ. 2) Λόγος δεύτερος ἀπολογητικός. 3) Ἐπιστολαὶ δύο. Στίχοι δὲ ἐπιτάφιο εἰς Μάρκον τὸν Ἐφέσου ἐξεδόθησαν ὑπὸ Ν. Λογάδου ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Μάρκου ἐν Κωνσταντινουπόλει 1834.

σελ. 111. Ὁ Δανιὴλ Κουβουκλήσιος πλὴν τοῦ μνημονευομένου λόγου εἰς τοὺς Ἀποστόλους ἔγραψε καὶ λόγους τέσσαρας περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Βλ. Fabr. Biblioth. graec, Tom. XI σελ. 603.

σελ. 111. Ὁ Μιχαὴλ Κριτόβουλος (οὐχὶ Κριτόπουλος)

